1984/85:122

Torsdagen den 18 april

Kl. 12.00

Förhandlingarna leddes av andre vice talmannen.

1 § Justerades protokollen för den 10 innevarande månad.

2 § Svar på fråga 1984/85:526 om åtgärder för att återförena estnisk flyktingfamilj

Anf. 1 Utrikesminister LENNART BODSTRÖM:

Herr talman! Gunnar Hökmark har frågat mig om regeringen har vidtagit eller kommer att vidta åtgärder för att förmå de sovjetiska myndigheterna att uppfylla Helsingforsavtalets krav och låta en flicka, vars föräldrar för omkring ett år sedan flydde från Estland till Sverige, återförenas med sina föräldrar.

Regeringen fäster stor vikt vid att åtagandena i Helsingforsdokumentet efterlevs. Utrikesdepartementet är engagerat i ett stort antal familjeåterföreningsfall.

Enligt den praxis som tillämpas skall följande förutsättningar vara uppfyllda, innan utrikesdepartementet tar upp ett fall med ett annat lands myndigheter. För det första skall personen som önskar resa till Sverige ha beviljats erforderligt uppehållstillstånd av statens invandrarverk. För det andra skall vederbörande myndighet i utreselandet ha meddelat ett beslut om avslag på en ansökan om utresetillstånd.

Utrikesdepartementets framställning brukar normalt göras i samband med att en ny ansökan om utresetillstånd har lämnats in till myndigheten i utreselandet.

Det fall som Gunnar Hökmark syftar på är välkänt för departementet. De sovjetiska myndigheterna lämnade i mars i år ett avslag på en ansökan om utresetillstånd för flickan i Estland. Vi har redan fäst de sovjetiska myndigheternas uppmärksamhet på att svensk opinion är starkt engagerad i detta fall. När en ny ansökan om utresa för flickan har lämnats in är vi beredda att hos de sovjetiska myndigheterna uttala vårt stöd för denna.

Om åtgärder för att återförena estnisk flyktingfamilj

Anf. 2 GUNNAR HÖKMARK (m):

Herr talman! Först av allt ber jag att få tacka utrikesministern för svaret på min fråga.

Det är en viktig fråga ur både humanitär och politisk synpunkt. Den lilla flicka som det gäller är snart två år och bor nu hos sin mormor, vilken har gjorts arbetslös på grund av att flickans föräldrar har flytt. I tre olika omgångar har föräldrarna tillskrivit de sovjetiska myndigheterna. Första gången försvann brevet, andra gången ogiltigförklarades det. Till slut lyckades de få i väg ett brev som ansågs giltigt. Därefter har de sovjetiska myndigheterna efter en mycket lång tid dels avslagit ansökan om utresetillstånd för flickan, vilket utrikesministern redogjorde för, dels sagt att ett utresetillstånd kan börja diskuteras först efter det att föräldrarna har blivit svenska medborgare. Det tar ju fem år. Det är en mycket lång tid för ett litet barn. Flickan har hunnit bli sex sju år och dessutom kanske också tagits ifrån sin mormor, som ju nu är arbetslös, varför särskilda villkor gäller för henne i Sovjetunionen.

Jag är glad att utrikesministern är villig att ge den här saken stöd. Möjligtvis kunde man vara litet mindre byråkratisk, så att man inte väntar tills den formella exercisen med de sovjetiska myndigheterna är klar med sina olika turer utan också verkar för den här saken, och då inte bara genom att tala om att den svenska opinionen är engagerad i frågan. Det gäller också hur den svenska opinionen betraktar de olika avtal som Sovjetunionen skrivit under. Det är också en fråga som – jag tror att utrikesministern menar det – även regeringen, inte bara opinionen i Sverige, är engagerad i. Jag hoppas att det skall finnas stort utrymme och många möjligheter att i olika sammanhang ta upp denna fråga.

Det är möjligtvis en sak till som jag skulle vilja säga, även om jag är medveten om att det inte är någonting som faller under utrikesministerns fögderi. Det tar fem år för detta par att bli medborgare i Sverige. Lagen ger möjligheter att göra undantag i särskilda fall. Det faktum att den här lilla flickan om fem år kommer att vara sex sju år och kanske vara fråntagen sin mormor och därmed ha fått banden med sina föräldrar avklippta är, tror jag, vad man skulle kunna kalla ett särskilt skäl. Jag skulle därför vara tacksam om utrikesministern inom regeringen ville ta upp denna fråga, inte därför att det är hans fögderi, men frågan har möjligen samband både med våra relationer till Sovjetunionen och med hur vi behandlar människor som ansöker om medborgarskap. Jag begär i och för sig inte något svar på detta här, men jag skulle vara tacksam om det vore möjligt att få ett besked om utrikesministerns vilja i detta avseende.

Anf. 3 Utrikesminister LENNART BODSTRÖM:

Herr talman! Jag vill bara bekräfta att den svenska regeringen givetvis är mycket angelägen om att detta familjeåterföreningsfall löses. Om det kan gå lättare genom att föräldrarna får medborgarskap i Sverige tidigare, är det något som de får åberopa när de anmäler sin ansökan om detta.

Anf. 4 GUNNAR HÖKMARK (m):

Herr talman! Jag vill bara i all korthet tacka utrikesministern för denna förklaring.

Överläggningen var härmed avslutad.

3 § Föredrogs och hänvisades
Propositionerna
1984/85:194 till kulturutskottet
1984/85:195 till utbildningsutskottet
1984/85:199 till konstitutionsutskottet

4 § Föredrogs och hänvisades
Motionerna
1984/85:3129 och 3130 till näringsutskottet
1984/85:3131 och 3132 till trafikutskottet
1984/85:3133–3137 till socialutskottet
1984/85:3138–3140 till kulturutskottet
1984/85:3141–3153 till socialutskottet
1984/85:3154 och 3155 till socialförsäkringsutskottet
1984/85:3156–3163 till arbetsmarknadsutskottet

5 § Föredrogs men bordlades åter
Bostadsutskottets betänkanden 1984/85:13–16

6 § Meddelande om fråga

Meddelades att följande fråga framställts

den 18 april

1984/85:539 av *Karin Israelsson* (c) till statsrådet Gertrud Sigurdsen om åtgärder mot sjuksköterskebristen under sommaren:

Inför årets sommarsemestrar synes svensk sjukvård inte kunna klara sjuksköterskebemanningen. Detta är en situation som kommer att skapa tragedier för de människor som på grund av sjukdom borde få sitt behov av god sjukvård tillgodosett. I hälso- och sjukvårdslagen fastslås alla människors lika rätt till god sjukvård oavsett var man bor i landet. Detta kan nu inte uppfyllas, då det saknas kompetent personal för att tillgodose sjukvårdens behov under sommarmånaderna. Detta är inte bara ett problem under sommaren, utan i många sjukvårdsinrättningar gäller det även under övriga delen av året.

Meddelande om fråga

Med anledning av detta vill jag fråga sjukvårdsministern om vilka åtgärder som skall vidtas för att förhindra en katastrofsituation i sjukvården under sommaren på grund av sjuksköterskebristen.

7 § Kammaren åtskildes kl. 12.08.

In fidem

BENGT TÖRNELL

/Solveig Gemert